

Lupta că țeilor pentru oase

VOCEA VÂLCII

Social – democrația Europeană trece printr-un mare impas. În Marea Britanie, de mult partidul laburist nu mai are nimic de a face cu doctrina socialistă, în Franța socialiștii sunt mai mult ilari decât ideologi, iar în est social – democrația nu este înțeleasă. Prin Germania și țările nordice a mai rămas un sâmbure social-democrat, dar nu atât de puternic ca să influențeze Europa. Deci, nimeni nu are pretenții prea mari. Doar ai noștri pesediști se țin bățoși. Fudulia-i mare, dar tragedia României este că toți membrii de bază ai PSD-ului nu au nimic în comun cu ideologia social – democrată autentică . Iar cei care se pricep și sunt cu adevărat de orientare social-democratică se văd nevoiți să voteze cu partide de dreapta (așa zise partide de dreapta, că în partea dreaptă confuzia ideologică este și mai mare). Acum când ne confruntăm cu probleme globale mondiale, oare ce mai înseamnă doctrina politică ? Oare mai există vreun partid care să se conducă După vreo ideologie. Uitați-vă la scena politică ! Ce veți vedea? În funcție de interesul momentului social-democrații au orientări de dreapta, iar liberalii, conservatorii și liberal-democrații au mai tot timpul orientări de stânga. Pe acest fond, aflat la conducerea PSD, social – democratul Mircea Geoană se vede la Cotroceni. El a demarat campania electorală, mai înaintea altor pofticioși, punând în pericol chiar și Alianța PSD-PD-L, aflată la guvernare. Prin acuzațiile aduse contra-candidatului său Traian Băsescu, susținut de PD-L, Geoană se vede învingător, propulsat de voturile bătrânilor și săracilor pe care se bazează. Surprinzător, Geoană înțelege că masa pomanagiilor, care se uită la Stat ca niște milogi, s-a subțiat mult. Nu de alta, dar li s-a uscat gura tot

așteptând pomeni de la „Iliescu et co. PSD”. Sămergi în 2009 pe mesaj de tipul „săavem grijăde cei săraci”, adică săiei de la cei care au și sădai la cei care stau, e o tâmpenie. Când jumătate din suprafața arabilăa țării este pârlăogă, nu se poate vorbi de săraci. Geoanăvorbește mereu doar de redistribuire, niciodatăde producție. Ce săredistribui, sărăcia, criza, prostia? Nu cred că mai găsește mulți fraieri să-i înghităgogoșile. Iatăde ce cred că va câștiga Traian Băsescu, pe merit. Cine să-l concureze? Crin Antonescu care e în stare săchiulească și de la Cotroceni? Geoanăcare, în afarăde „pomană”, nu mai cunoaște alte concepte? Însă , acesta nu este numai handicapul lui Geoană, este handicapul întregii clase politice românești. Din lectiile de istorie invatate la scoala, putem trage concluzia ca suntem un popor care a ramas undeva agatat in timp. Un popor care asteapta ceva, un popor ale carui aspiratii sunt intotdeauna in contradictie cu initiativele conducatorilor. Conducatorii care au respectat dorintele gloatei au fost sacrificati de catre boierime (acum vorbim de baroni locali) sau au devenit martiri din cauza idealurilor pe care le-au avut. Asa ca... in aceste conditii este greu sa se nasca oameni de stat, oameni politici cu verticalitate, oameni care sa apere interesele nationale. Pana la urma este vorba de mentalitate. Mentalitatea noastra a oamenilor de rand obisnuiti sa rabdam (avem cele mai mari dobanzi si comisioane la credite din Europa; avem aceleasi preturi cu cele din U.E., dar avem cele mai mici salarii). Frumusetea situatiei este ca acceptam „boieri” care ne blagoslovesc cu idei ca inca este bine la noi, ca Doamne fereste de mai rau, ca este bine ca ei sa aibe salariile mari si noi mici... Din lectiile de istorie învățate la școală, putem trage concluzia că suntem un popor care a rămas undeva agățat în timp. Un popor care așteaptăceva, un popor ale că rui aspirații sunt întotdeauna în contradicție cu inițiativele conducă torilor. Conducă torii care au respectat dorințele gloatei au fost sacrificați de că tre boierime (acum vorbim de baroni locali) sau au devenit martiri din cauza idealurilor pe care le-au avut. Așa că , în aceste condiții, este greu săse nască oameni de stat, oameni politici cu verticalitate, oameni care săapere interesele naționale. Mircea Geoanănu poate fi șeful unui partid social-democrat, pentru simplul fapt că nu simte ca un social-democrat. Poate săfie liberal, poate săfie orice, dar nu social-democrat. Printr-o conjuncturănorocoasăa ajuns unde este. A studiat demagogia când s-a format ca om, a trăit în demagogie, având părinți nomenclaturiști, stăintre demagogi etc. Nu are cum săfie natural pentru că este îndoctrinat cu „,săfacem, noi suntem, trebuie etc.”. În loc săgândească pragmatic și săse consulte cu cei din teritoriu. Mircea Geoanăeste un produs politic contrafăcut. Cât timp această imagine va fi pregnantă, el nu are absolut nicio șansăsăcâștigue ceva mai mult decât colegiul Dăbuleni. El nu poate trece pragul de 30%, situându-se mereu sub scorul PSD, pentru că duhnește a ipocrizie și oportunism, în pofida parfumului occidental pe care și-l toarnăcu sticla. Social – democrații autentici din partidul celor trei trandafiri ar avea cu cine să-l schimbe, dar vor? Le este frică de Iliescu și, mai nou, de Vanghelie, un analfabet ce conduce un vapor de intelectuali rasați și afirmați. De aceea, PSD ar trebui să-și regândească strategia pentru prezidențiale. De ce nu l-ar înlocui pe Mircea Geoanăcu, bunăoară, Cristian Diaconescu? Ar fi o competiție mai puțin jenantă. Iar partidul ar da dovadăcă este sensibil la semnalele de lehamite care vin de pe tot cuprinsul țării. Și că -i

pasă. Dar îi pasă? Adrian Năstase, cel cu multe ouă, nu iartăși nu uită. Este un politician versat și își dăseama că unica lui șansăde a recupera PSD-ul este răstignirea lui Geoanăde că tre Băsescu, în cursa prezidențială... Pe de altăparte, sunt sigur că îi este dor de ciolăneala de acum 5-6 ani, de pupincurismele lui Cristoiu din duminica revelației kitschului sau ale lui Radu Moraru – dinainte de a-și schimba stăpânul, iar acum, nu prea mai are ce ouăsăarate. El este conștient că , După eșecul lui Geoanăîn cursa prezidențială, Tărtăseștiul va fi iar „fruncea” în partidul pușcă riabililor. Cristian Diaconescu, din fericire, nu are ouăde numărat – dar are tot ce-i trebuie unui om politic de valoare (prestanță, bun simț, profesionalism, decență, demnitate!). De aceea, partidul l-a confiscat – că dăbine la imagine un om de valoarea lui – dar nu-i va oferi niciodatăvreo funcție mai însemnatădecât cea pe care o deține acum. Așa că , „guzganul rozaliu” va picura în continuare mierea otrăvităîn urechea celui care a fost primul politician care s-a îmbogățit din diplomație – recte Geoanăși va avea grijăca ego-ul acestuia săse înalțe cât mai sus, pentru ca zdrobirea să-i fie definitivă. Iar Bombonel va renaște în toată splendoarea lui, apărând ca salvatorul partidului, sperând ca peste 5 ani săi se îndeplinească „pohta ce-a poftit” – cuțitul și pâinea săfie din nou în mânuțele alea două , durdulii și un pic rozalii... Așa că , despre Geoană- numai de bine...